

[Kirkeministeren]

Man kunne tænke sig større budgetfrihed for menighedsrådene, sådan at provstiuvalget under budgetbehandlingen nok kan træffe beslutning om begrænsning af det totale budgetterede ligningsbeløb, men ikke om, hvordan den begrænsning skal fordeles på budgettets enkelte poster. Ej heller skulle provstiuvalget kunne modsætte sig en omprioritering fra menighedsrådets side i årets løb – det synes jeg er vigtigt – der kan betyde, at man bruger mere på én konto mod tilsvarende besparelser på en anden konto. Det tror jeg mange menighedsråd ville være meget glade for.

Man kunne også tænke sig en mere hensigtsmæssig tilrettelæggelse af gudstjenesteturnus i et større område end pastoratet, hvis man kan opnå enighed med de berørte præster og biskoppen godkender ordningen. Det tror jeg også er noget, man vil være glad for mange steder. Eller man kan anvende de ændrede regler om sognebåndsløsning, vi talte om under behandlingen af lovforslaget om kirkers brug.

Man kunne også forsøge – det tror jeg nok at man har et meget, meget varmt ønske om mange steder – at ansætte sognemedhjælper, eventuelt en fælles sognemedhjælper for flere sogne, hvis man kan nå frem til en præcis stillingsbeskrivelse for sognemedhjælperen, og naturligvis sådan, at vedkommende ikke bliver ansat for længere tid, end forsøgsordningen løber.

Man kunne også godt tænke sig obligatorisk afstemning ved kommende menighedsrådsvalg, uanset om der kun kommer én liste ind. Man kunne også forestille sig, at nogle ville synes, det var spændende at prøve med direkte valg til provstiuvalgene, sådan at ikke kun menighedsrådsmedlemmerne, men alle folkekirkemedlemmer deltog i denne afstemning.

Det var de foreløbige tanker. Jeg har været lidt varsom med – det vil jeg godt sige til hr. Ole Vig Jensen og til andre – at sige, at hvis vi får en sådan lov, så skal vi prøve det, så skal vi prøve det; jeg vil så nødig baste og binde fantasien ude i menighedsrådene. Jeg tror, der er meget, der kribler og gror derude, meget, man godt ville have hjælp til, og det er altså alle de ideer, jeg nu håber kommer på kirkeministeriets bord.

Lige til slut vil jeg gerne sige til hr. Poulsgaard, at det er klart, at vi fra kirkeministeri-

ets side ikke kan lave forsøg med ændringer i forkyndelsen. Det sorterer under biskopperne.

Agerschou (SF):

Jeg kan berolige kirkeministeren med, at vi fra SFs side som sædvanlig kan love et seriøst og grundigt udvalgsarbejde. Jeg sluttede også af med at sige, at vi ikke er totalt afvisende over for lovforslaget. Det, der bekymrer os, er, at det ligner indenrigsministerens forslag på den måde, at det er et hultertil-bulter-forslag fyldt med gode ideer og så andre bestemmelser, som er omfattet af forsøgsreglerne, men som vi ikke fatter meningen med. Jeg nævnte et par eksempler i mit første ordførerindlæg. Jeg kan gentage et enkelt af dem: vi fatter ikke i SFs gruppe, hvordan man kan drive forsøg med brevstemmeafgivning. Vi fatter det altså ikke.

Når hr. Thor Pedersen – venstres ordfører nr. 2, kan jeg forstå – siger, at frikommuneforslaget fra indenrigsministeren var velforberejdet, så fortæller det mere om hr. Thor Pedersens manglende kontakt med frikommunerne end om indenrigsministerens forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kirkeudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 139:

Forslag til lov om boliger for ældre og personer med handicap.

(Fremsat 29/1 86).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 4 på dagsordenen opførte sag, nemlig: